

gyndelse, og gøre alt, hvad den formaar, for ved alle Midler, der staaar til dens Raadighed, at hindre et saadant Tryk, ogsaa forud for Afstemningen. Forespørgselen gaar da først ud paa at erfare, hvad Regeringen har foretaget eller agter at foretage i denne Retning.

Men Afstemningsfriheden kan jo ikke blot trues indefra, men ogsaa fra de Distrikter, der ligger Syd for Zonen. Opmærksomheden har tidligt været rettet derpaa. Det er jo bekendt, at den Gang Rigsdagsdelegationen og den sønderjyske Delegation var i Paris, blev Spørgsmaal rejst under Forhandlingen mellem Delegationen og den belgiske Kommission, som navde det sønderjyske Anliggende til Behandling, og at det da paa Forespørgsel af Kommissionens Præsident efter en endbyrdes Raadslagning blev vedtaget at svare, at man ønskede ikke blot 1ste og 2den Zone rømmet, men at man ønskede rømmet ogsaa et Bælte Syd for 2den Zone paa ca. 10 km's Bredde. Dette blev nævnt eksempelvis. Fra dansk Side ønskede vi med Hensyn til dette Spørgsmaal at lade de sønderjyske delegerede have Ledelsen, og det var de sønderjyske delegerede, der udtalte dette, at man ønskede en Rømning af en Zone paa ca. 10 km's Bredde Nord for Slesvig By. Det foreløbige Resultat blev imidlertid en Bestemmelse om mere udstrakt Rømning, det det blev meddelt Delegationen fra den belgiske Kommission, at Kommissionen navde vedtaget at indstille til Timandsraadet, at Rømningen skulde finde Sted med til en Grænse: Slien—Ejderen, altsaa i det væsentlige den Grænse, som senere blev trukket for den nu forsvundne 3die Zone. Denne Meddelelse blev modtaget af Kommissionen, uden at nogen rejste Indsigelse derimod, og blev hilst med Glæde i alt Fald af adskillige af Kommissionens Medlemmer. Det er nu imidlertid sikkert, at den Gang tillagde man ikke dette Spørgsmaal samme Betydning i Sønderjylland og i sønderjyske Kredse, som man senere hen er kommet til, og Grunden dertil er saare let forstaaelig. Det er nemlig den, at de aggressive Tendenser fra tysk Side særlig har vist sig siden den Tid, og at man mere og mere har faaet Øjet op for ved at syssle med Afstemningsspørgsmaalet, og hvad dertil hører, at der ikke vil kunne sikres en virkelig Afstemningsfrihed i 2den Zone, uden at der finder Rømning Sted i et endog bredere Bælte Syd for denne 2den Zone, end man oprindeligt navde tænkt sig. Og denne Opfattelse har

faaet sit stærkeste og ganske præcise Udtryk i den Resolution, som den sønderjyske Vælgerforening enstemmigt har vedtaget den 4. Juli. Den lyder saaledes:

„Vælgerforeningen er taknemmelig for de Henvendelser, der af danske Rigsdagsmænd er rettede til Udenrigsministeren om at virke for, at Rømningen af 3die Zoneoptages.

Naar Afstemningsforholdene i 2den Zone fuldt ud skal betrygges, er det en bydende Nødvendighed, at Rømningen ikke standser faa Kilometer sønden for Flensborg“.

Denne enstemmigt vedtagne Resolution udtrykker altsaa den samlede sønderjyske Vælgerforenings Bekymring over, at Rømningen af 3die Zone faldt bort ved den endelige Redaktion af Fredstraktaten, og ikke, saaledes som vi maatte forstaa det efter den belgiske Kommissions Meddelelse til os, blev staaende som Rømningszone, uanset at Afstemningen begrænsedes til 1ste og 2den Zone; der havde været al Grund til at tro, at naar man fra Ententens Side frafaldt Afstemning i 3die Zone, vilde man holde sig til det oprindeligt fastsatte, nemlig Afstemning i 1ste og 2den Zone og Rømning i 3die Zone.

Jeg nævnedes før, at vi i Paris overlod Ledelsen af Sagerne til de tilstedeværende Sønderjyder, og det var en fuldkommen naturlig Ting, idet det er Sønderjyderne, der i denne Sag har Skoen paa og ved, hvor den trykker; det var dem, som bedst maatte være i Stand til at afgøre, hvorvidt og i hvilket Omfang en Rømning af Distrikterne Syd for 2den Zone vilde være paakrævet. I den Udtalelse, jeg har oplæst, er det endog i den skarpest mulige Form sagt, at det er „en bydende Nødvendighed, at Rømningen ikke standser faa Kilometer sønden for Flensborg.“

Denne Resolution af 4. Juli blev vedtaget paa et lukket Møde, og der fremkom ikke offentlig Meddelelse om Vedtagelsen, men hemmelig skulde den dog ikke være, idet den skulde overbringes til Ententens Repræsentanter her i København, ligesom den ogsaa blev meddelt den danske Regering. (Afbrydelse). Den danske Regering har været bekendt med denne Resolution i nogen Tid. Resolutionen blev meddelt det sønderjyske Udvalg i dets Møde den 23. Juli, og det er Meddelelsen om denne klare, bestemte og afgørende Holdning, som samtlige valgte Tillidsmænd for Sønderjylland har indtaget, der er Kilden til den Forespørgsel, som rettes i